

ואת כל העזים הנקרות והטלאת כל אשר לבן בו וכל
 חום בכשבים ויתן ביד בניו וישב הרך שלשת ימים בניו
 ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת ויקח לו
 יעקב מקל לבנה לזו ולזו וערמוז ופצל בהן פצליות
 לבנות מוזשה הלבן אשר על המקלות וישא את המקלות
 אשר פצל ברהטים בשקתות המים אשר הובא הצאן
 לשתות לזכח הצאן ויזמנה בנאן לשתות ויחמו הצאן
 אל המקלות ותלדן הצאן עקדים ונקדים וטלאים והכשבים
 הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן
 וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן והיה בטל
 יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן
 ברהטים לזמנה במקלות ובהעטיף הצאן לא ישים והיה
 העטפים ללבן והקשרים ליעקב ויפרץ האיש מאד מאד
 והי לו צאן רבות ושפחות ועבדים ואמלים וחמורים
 וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר
 לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה וירא
 יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמוך שלשום ויאמר
 יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמוולדתך ואהיה
 עמך וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו
 ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי איננו אלי כתמוך
 שלשם ואלהי אבי היה עמדי ואתנה ידעתי כי בטל כוזי
 עבדתי את אביכן ואביכן התל בי והחלף את משכבתי
 עשרת מנים ולא נתנו אלהים להרע עמדי אם כה יאמר
 נקדים יהיה שרר וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר
 עקדים יהיה שרר וילדו כל הצאן עקדים וישל אלהים
 את מקנה אביכם ויתן לי והי בעת יחם הצאן ואשא עיני
 וארא בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים
 נקדים וברדים ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב

ואמר הנני ויאמר שא נא עניך וראה כל העתים העלים
 על הצאן עקדים נקדים ונרדים כי ראיתי את כל אשר
 לבן עשה לך אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה
 אשר נדרת לי שם נדר עתה קום נא מן הארץ הזאת
 ושוב אל ארץ מולדתך ותען רחל ולאה ותאמרה לו
 העוד לנו חלק וחלקה בבית אבינו הלא זכריות נחשבנו
 לו כי מכרנו ויאכל גם אכול את כספנו כי כל העשור אשר
 הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר
 אמר אלהים אליך עשה ויקם יעקב וישא את בניו ואת
 נשיו על הגמלים וינה את כל מקנהו ואת כל רכשו
 אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש נפדן ארם לבוא אל
 יצחק אביו ארצה כנען ולבן הלך לבדו את צאנו ותגב
 רחל את התרפים אשר לאביה ותגב יעקב את לב לבן
 הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא ויברח הוא וכל
 אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד
 ויגד לבן ביום השלישי כי ברח יעקב ויקח את אחיו עמו
 וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד
 ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו
 השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע וישג לבן את
 יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע את אחיו בהר
 הגלעד ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגב את לבני
 ותנהג את בנותי כשבויות חרב למה נחבאת לברח ותגב
 אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמוחה ובשרים ברכה
 ובכנור ולא נטשתני לנשק לבני ולבנותי עתה הסכלת
 עשו יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם
 אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב
 מטוב עד רע ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה לבית
 אביך למה גנבת את אלהי ויען יעקב ויאמר ללבן כי
 יראתי כי אמרת פן תגזל את בנותיך מעמי עם אשר
 תמשא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הנר לך מדה
 עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם ויבא
 לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות